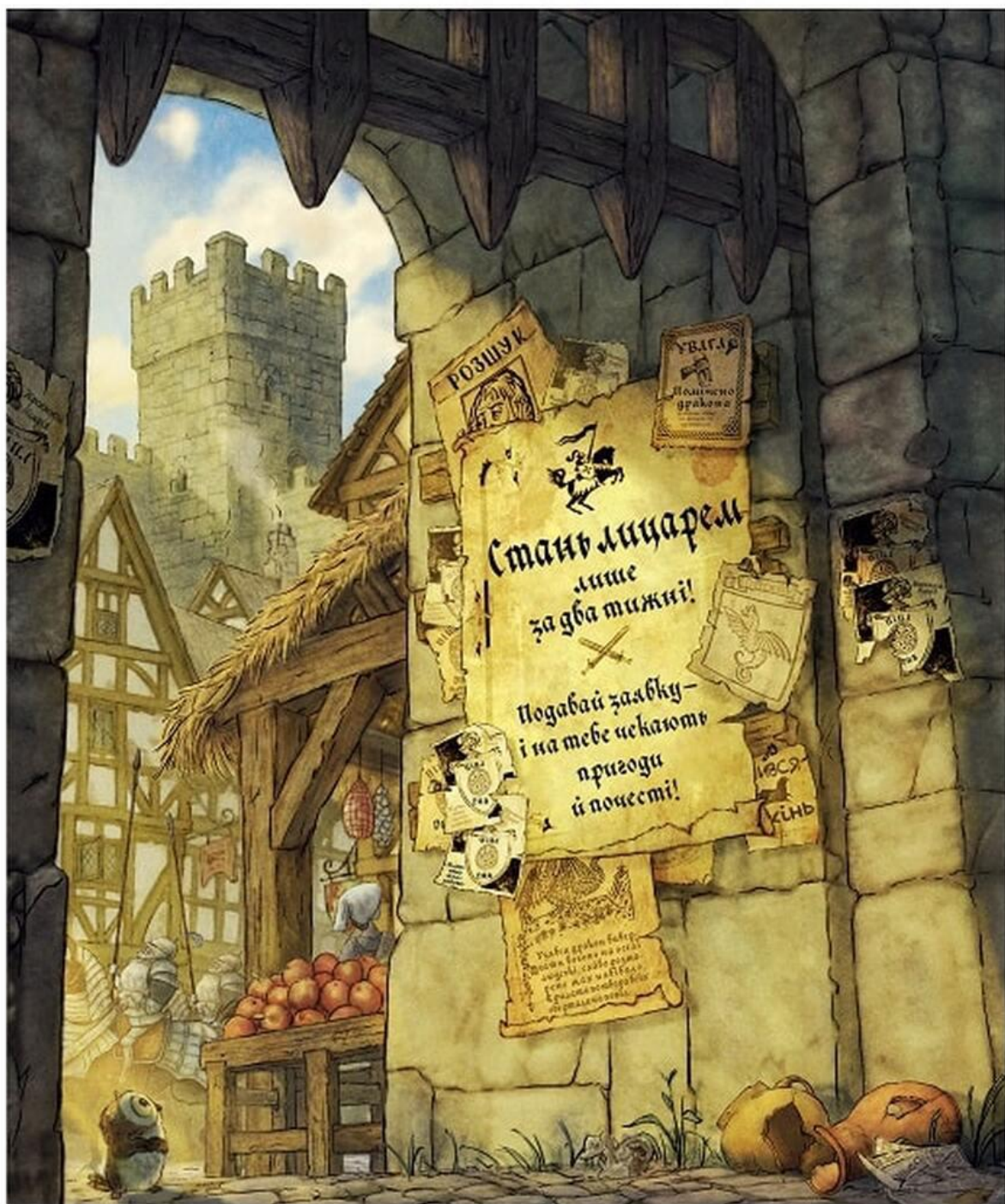

Із замку почали зникати лицарі.

Тож Сич подав заявку до школи лицарства.

І, на подив усієї
рідні, його взяли!

Сич учився на відмінно.

Та меч давався йому тяжко.

Труднощі виникали навіть із
найменшим щитом.

А ще він мав звичку спати
вдень.

Інші лицарі зазвичай засинали під час довгої нічної варти, але Сича все влаштовувало. Сидячи сам-один на замковому мурі, він нарешті почувався *справжнім* лицарем.

Аж доки однієї пізньої ночі, дуже тихої і темної, хоч в око стрель...